

да и́демъ азъ: защото ако не и́демъ азъ, оутѣшительо не ще да дойде кодъ васъ: аколи и́демъ, ще го пратимъ кодъ васъ.

8 И то́й кога́то дойде, ще да ѡбличи мѣръ за грѣхъжтъ, и за правда та, и за сдѣжтъ:

9 За грѣхъжтъ, защото не повѣроваха въ мене:

10 За правда та, защото азъ ѡвивамъ кодъ Сѹдѹ моегѡ, и не ще да ме видите вече:

11 И за сдѣжтъ, защото князо на-мѣра тогѡ ѡсѣж-денъ быде.

12 Юще много и́мамъ да ви казѡвамъ, но не можете да го носите сегѡ.

13 Но кога́то дойде О́нъ, Дхъ и́стинны, ще ви наста-вина всѡка и́стина: защото не ще да говори ѡ себе си: но што чѡе, това ще да говори, и О́нѡа работы който и́датъ, ще ви ги воз-вѣсти.

14 То́й ще ме прослави, защото ѡ мое то ще да земе, и ще да ви го каже.

15 Сичко што и́ма Сѹдѹ мое ѡ: затова рекохъ че ѡ мое то ще да земе, и ще да ви го каже.

16 Мало (време ще се замине), и не ще вече да ме видите: и пакъ мало и ще да ме видите: защото ѡвивамъ кодъ Сѹдѹ.

17 Рекоха прочее нѣкои ѡ оученицы те мѡ по междѡ си: што ѡ това што ни говори: въ мало (време), и не ще да ме видите: и пакъ въ мало, и ще ме видите: и, защото азъ ѡвивамъ кодъ Сѹдѹ;

18 Говорѡеа прочее: што ѡ това што говори, въ мало (време); не разѡмѣваме што говори.

19 И разѡмѣ Исѡсъ че и́скаха да го пытатъ, и рече имъ: затова ли се пытате по междѡ си, защото рекохъ: въ мало (време), и не ще да ме видите: и пакъ въ мало, и ще ме видите;

20 Истина и́стина ви говоримъ, защѡ ще да заплачете и възрѡдѡете вше, а мѣръ ще да се възрѡдѡва: и вше ще да бждете печѡли, но печѡль та̀ ваша на радѡсть ще да се ѡвжрне.

21 Жѡна кога́то ражда, има скорѡвь, защото ѡ дошелъ часѡ и: но кога́то роди дѡтѡто, не помни веке скорѡвь та̀ заради радѡсть та̀, защото се роди человекъ въ мѣръ.

22 И вше прочее сегѡ и́мате печѡль: но азъ ще ви видимъ, и сжрдѡето ви ще да се възрѡдѡва, и радѡстьта̀ вѡша никой не ще да земе ѡ васъ.

23 И въ О́нѡй дѣнь мене